

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 25. julija 2018*

„Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 1(3) – Postopki predaje med državami članicami – Pogoji izvršitve – Razlogi za neizvršitev – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 4 – Prepoved nečloveškega ali ponižujočega ravnanja – Pogoji prestajanja zapora v odreditveni državi članici – Obseg preveritve, ki jo opravijo izvršitveni pravosodni organi – Obstoj pravnega sredstva v odreditveni državi članici – Zagotovilo, ki ga dajo organi te države članice“

V zadevi C-220/18 PPU,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (višje deželno sodišče v Bremnu, Nemčija) z odločbo z dne 27. marca 2018, ki je na Sodišče prispela istega dne, v postopku v zvezi z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper

ML,

ob udeležbi

Generalstaatsanwaltschaft Bremen,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, S. Rodin in E. Regan (poročevalec), sodniki,

generalni pravobranilec: M. Campos Sánchez-Bordona,

sodni tajnik: K. Malacek, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 14. junija 2018,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za ML A. Jung, Rechtsanwalt,
- za Generalstaatsanwaltschaft Bremen M. Glasbrenner, Oberstaatsanwalt,
- za nemško vlado T. Henze in M. Hellmann, agenta,
- za belgijsko vlado C. Van Lul, C. Pochet in A. Honhon, agentke,

* Jezik postopka: nemščina.

- za dansko vlado M. Søndahl Wolff, agentka,
- za Irsko G. Mullan, BL,
- za špansko vlado M. Sampol Pucurull, agent,
- za madžarsko vlado M. Z. Fehér, G. Tornyai in M. M. Tátrai, agenti,
- za nizozemsko vlado J. Langer, agent,
- za romunsko vlado E. Gane in C.-M. Florescu, agentki,
- za Evropsko komisijo R. Troosters in S. Grünheid, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 4. julija 2018

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 4 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in člena 1(3), člena 5 in člena 6(1) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009 L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki ga je 31. oktobra 2017 zoper osebo ML zaradi izvršitve zaporne kazni na Madžarskem izdalo Nyíregyházi Járásbíróság (okrožno sodišče v Nyíregyházi, Madžarska), v Nemčiji.

Pravni okvir

Pravo Unije

Listina

- 3 Člen 4 Listine, naslovljen „Prepoved mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja“, določa:

„Nihče ne sme biti podvržen mučenju ali nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju.“
- 4 V Pojasnilih k Listini o temeljnih pravicah (UL 2007, C 303, str. 17) je navedeno, da je „[p]ravica v členu 4 [Listine] [...] pravica, zagotovljena s členom 3 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju: EKČP), ki ima enako besedilo [...]. Zato ima na podlagi člena 52(3) Listine člen 4 enak pomen in področje uporabe kot 3. člen EKČP.“

- 5 Člen 47 Listine, naslovljen „Pravica do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča“, določa:

„Vsakdo, ki so mu kršene pravice in svoboščine, zagotovljene s pravom Unije, ima pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem v skladu s pogoji, določenimi v tem členu.

[...]“

- 6 Člen 51 Listine, naslovljen „Področje uporabe“, v odstavku 1 določa:

Določbe te listine se uporabljajo za institucije, organe, urade in agencije Unije ob spoštovanju načela subsidiarnosti, za države članice pa samo, ko izvajajo pravo Unije. [...]“

- 7 Člen 52 Listine, naslovljen „Obseg pravic in načel ter njihova razlaga“, v odstavku 3 določa:

„Kolikor ta listina vsebuje pravice, ki ustrezajo pravicam, zagotovljenim z [EKČP], sta vsebina in obseg teh pravic enaka kot vsebina in obseg pravic, ki ju določa navedena konvencija. Ta določba ne preprečuje širšega varstva po pravu Unije.“

Okvirni sklep

- 8 V uvodnih izjavah 5 in 7 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:

„(5) [...] uvedba novega poenostavljenega sistema predaje osumljenih ali obsojenih oseb zaradi kazenskega pregona ali izvršitve kazni omogoča, da se odpravijo sedaj zapleteni in zamudni postopki izročitve. [...]“

(6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja.

(7) Ker cilja o nadomestitvi sistema večstranske izročitve oseb, ki se je oblikoval na podlagi Evropske konvencije o izročitvi z 13. decembra 1957, ni mogoče zadostno uresničiti z enostranskim delovanjem držav članic in ga je torej, zaradi njegovega obsega in učinkov, lažje uresničiti na ravni Unije, lahko Svet sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 2 [EU] in člena 5 [ES]. V skladu z načelom proporcionalnosti, kakor je predstavljeno v slednjem členu, ta okvirni sklep ne presega okvirov tega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja.“

- 9 Člen 1 Okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev evropskega naloga za prijetje in obveznost njegove izvršitve“, določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 [EU].“

10 V členih 3, 4 in 4a Okvirnega sklepa so navedeni razlogi za obvezno in fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje. Natančneje, v skladu s členom 4, točka 6, Okvirnega sklepa lahko izvršitven pravosodni organ zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, „če je evropski nalog za prijetje izdan zaradi izvršitve zaporne kazni ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti in se v primeru, ko se zahtevana oseba nahaja v izvršitveni državi članici ali je državljan ali prebivalec te države, [...] ta država zaveže, da bo izvršila kazen ali ukrep v skladu s svojim notranjim pravom“.

11 Člen 5 Okvirnega sklepa, naslovljen „Jamstva, ki jih mora dati odreditvena država članica v nekaterih primerih“, določa:

„Za izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki jo izvede izvršitveni pravosodni organ, lahko po zakonu izvršitvene države članice veljajo naslednji pogoji:

[...]

2. če je dejanje, za katerega je bil izstavljen evropski nalog za prijetje, kaznivo z dosmrtno zaporno kaznijo ali doživljenjskim ukrepom, vezanim na odvzem prostosti, se omenjeni nalog za prijetje lahko izvrši pod pogojem, da pravni sistem odreditvene države članice vsebuje določbe o reviziji izrečene kazni ali ukrepa na zahtevo ali najpozneje po dvajsetih letih, ali o ukrepu pomilostitve, za katero lahko oseba po zakonodaji ali praksi odreditvene države članice upravičeno zaprosi, da bi se taka kazen ali ukrep ne izvršil

3. kadar je oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje z namenom uvedbe kazenskega postopka, državljan ali prebivalec izvršitvene države članice, se jo lahko preda pod pogojem, da se oseba po obravnavi vrne izvršitveni državi članici, da bi v njej prestajala zaporno kazen ali ukrep, vezan na odvzem prostosti, na katerega jo je obsodila odreditvena država članica.“

12 Člen 6 Okvirnega sklepa, naslovljen „Opredelitev pristojnih pravosodnih organov“, v odstavku 1 določa:

„Odreditveni pravosodni organ je pravosodni organ odreditvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za odreditev evropskega naloga za prijetje.“

13 Člen 7 Okvirnega sklepa, naslovljen „Udeležba centralnih organov“, v odstavku 1 določa:

„Vsaka država članica lahko imenuje centralni organ ali, kadar tako določa njen pravni sistem, več centralnih organov za pomoč pristojnim organom.“

14 Člen 15 Okvirnega sklepa, naslovljen „Odločitev o predaji“, določa:

„1. Izvršitveni pravosodni organ odloči, v časovnih rokih in pod pogoji, opredeljenimi v tem okvirnem sklepu, ali bo predal prijeto osebo.

2. Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, zlasti v zvezi s členi 3 do 5 in členom 8, in lahko določi rok za njihovo sprejetje, pri tem pa mora upoštevati časovne roke določene v členu 17.

3. Odreditveni pravosodni organ lahko izvršitvenemu pravosodnemu organu kadar koli pošlje kakršen koli dodaten koristen podatek.“

15 Člen 17 Okvirnega sklepa, naslovljen „Časovni roki in postopki pri odločitvi o izvršitvi evropskega naloga za prijetje“, določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je treba obravnavati in izvršiti kot nujno zadevo.

2. V primeru, ko zahtevana oseba soglaša s predajo, mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta v 10 dneh po soglasju.

3. V drugih primerih mora biti končna odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje sprejeta v 60 dneh po prijetju zahtevane osebe.

4. Kadar se v posebnih primerih evropski nalog za prijetje ne more izvršiti v časovnih rokih iz odstavkov 2 in 3, izvršitveni pravosodni organ o tem nemudoma obvesti odreditveni pravosodni organ in pojasni razloge za zamudo. V takem primeru se časovni rok lahko podaljša za dodatnih 30 dni.

5. Dokler izvršitveni pravosodni organ ne sprejme dokončne odločitve o evropskem nalogu za prijetje, mora zagotoviti, da ostanejo izpolnjeni materialni pogoji, potrebni za dejansko predajo osebe.

[...]"

7. Kadar v posebnih okoliščinah država članica ne more upoštevati časovnih rokov iz tega člena, o tem obvesti Eurojust in navede razloge za zamudo. Poleg tega država članica, ki s strani druge države članice doživlja ponavljajoče se zamude pri izvrševanju evropskega naloga za prijetje, o tem obvesti Svet, da bi se izvajanje te okvirne odločbe [tega okvirnega sklepa] ocenilo na ravni držav članic.“

Nemško pravo

16 Okvirni sklep je bil v nemški pravni red prenesen s členu od 78 do 83k Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (zakon o mednarodni pravni pomoči v kazenskih zadevah) z dne 23. decembra 1982, kakor je bil spremenjen z Europäisches Haftbefehlsgesetz (zakonom o evropskem nalogu za prijetje) z dne 20. julija 2006 (BGBl. 2006 I, str. 1721) (v nadaljevanju: IRG).

17 Na podlagi člena 29(1) IRG višje deželno sodišče na predlog državnega tožilstva odloči o zakonitosti izročitve, kadar obdolženec ni podal soglasja k izročitvi. V skladu s členom 32 IRG se odločitev izda v obliki sklepa.

18 Člen 73 IRG določa:

„Če ni podana nobena prošnja v tem smislu, sta medsebojna pravna pomoč in izmenjava informacij nezakoniti, če bi kršili temeljna načela nemškega pravnega reda. V primeru prošnje na podlagi delov osem, devet in deset je medsebojna pravna pomoč nezakonita, če bi kršila načela iz člena 6 PEU.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

19 Nyíregyházi Járásbíróság (okrožno sodišče v Nyíregyházi) je 2. avgusta 2017 zoper osebo ML, madžarsko državljanke, izdalo evropski nalog za prijetje zaradi vodenja kazenskega postopka zaradi kaznivih dejanj lahke telesne poškodbe, grdega ravnanja, male goljufije in vlomne tatvine, ki so bila v Nyíregyházi storjena med februarjem in julijem 2016.

20 Madžarsko pravosodno ministrstvo je 16. avgusta 2017 ta evropski nalog za prijetje posredovalo Generalstaatsanwaltschaft Bremen (državno tožilstvo v Bremnu, Nemčija).

21 Nyíregyházi Járásbíróság (okrožno sodišče v Nyíregyháza) je s sodbo z dne 14. septembra 2017 osebo ML v nenavzočnosti obsodilo na zaporno kazen enega leta in osmih mesecev.

- 22 Madžarsko pravosodno ministrstvo je z dopisom z dne 20. septembra 2017 državnemu tožilstvu v Bremnu v odgovor na zahtevo, ki mu jo je to posredovalo, navedlo, da bo v primeru predaje oseba ML najprej pridržana za čas trajanja postopka predaje v zavodu za prestajanje kazni zapora v Budimpešti (Madžarska) in potem v regijskem zavodu za prestajanje kazni zapora v Szombathelyju (Madžarska). To ministrstvo je tudi zagotovilo, da oseba ML ne bo deležna nobenega nečloveškega ali ponižujočega ravnanja v smislu člena 4 Listine, zaradi načrtovanega pridržanja na Madžarskem. To ministrstvo je dodalo, da je mogoče to zagotovilo dati tudi v primeru premestitve osebe ML v drug zavod za prestajanje kazni zapora.
- 23 Nyíregyházi Járásbíróság (okrožno sodišče v Nyíregyházi) je 31. oktobra 2017 zoper osebo ML izdalo nov evropski nalog za prijetje tokrat zaradi izvršitve zaporne kazni, ki jo je to sodišče izreklo 14. septembra 2017.
- 24 Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (višje deželno sodišče v Bremnu, Nemčija) je 23. novembra 2017 odredilo pripor zaradi izročitve osebe ML iz naslova izvršitve evropskega naloga za prijetje, izdanega 2. avgusta 2017. Od tega datuma je oseba ML pridržana v zaporu Bremen-Oslebshausen (Nemčija).
- 25 Amtsgericht Bremen (okrajno sodišče v Bremnu, Nemčija) je 12. decembra 2017 zoper osebo ML odredilo pripor na podlagi evropskega naloga za prijetje, izdanega 31. oktobra 2017, v pričakovanju njegove morebitne predaje madžarskim organom. Oseba ML s svojo predajo ni soglašala.
- 26 Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (višje deželno sodišče v Bremnu) je s sklepom z dne 19. decembra 2017 ohranilo pripor zaradi izročitve osebe ML na podlagi tega naloga za prijetje. Vendar je to sodišče zaradi presoje zakonitosti predaje glede na pogoje prestajanja zapora na Madžarskem menilo, da je treba pridobiti dodatne informacije.
- 27 V sklepu z dne 9. januarja 2018 je to sodišče v zvezi s tem navedlo, da glede na informacije s katerimi razpolaga, izvršitev kazni, izrečene osebi ML, v zavodu za prestajanje kazni zapora v Szombathelyju ne poraja dvomov. Ker pa je madžarsko pravosodno ministrstvo v svojem dopisu z dne 20. septembra 2017 navedlo možnost premestitve v druge zavode za prestajanje kazni zapora, je to sodišče ocenilo kot potrebno, da temu pošlje zahtevo za informacije, ki obsega 78 vprašanj o pogojih, v katerih osebe prestajajo zapor v zavodu za prestajanje kazni zapora v Budimpešti in v drugih zavodih za prestajanja kazni zapora, kamor bi bila oseba ML lahko premeščena.
- 28 Državno tožilstvo v Bremnu je to zahtevo 10. januarja 2018 posredovalo madžarskemu ministrstvu za pravosodje.
- 29 Na to zahtevo je madžarsko ministrstvo za pravosodje 12. januarja 2018 odgovorilo, da je zakon, ki je bil sprejet 25. oktobra 2016, to je zakon št. CX iz leta 2016 o spremembi, med drugim, člena 144/B (1) a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (zakon št. CCXL iz leta 2013 o izvršitvi kazni iz kazenskih ukrepov, nekaterih prisilnih ukrepov in pridržanja zaradi prekrška) (v nadaljevanju: zakon iz leta 2016), uvedel pravno sredstvo, ki pridržanim omogoča izpodbijanje zakonitosti njihovih pogojev prestajanja zapora in novo obliko pridržanja, imenovano „reintegracija“. V okviru tega pridržanja se lahko zapornikom, ki še niso v celoti prestali svoje zaporne kazni, njihovo pridržanje spremeni v hišni zapor. Madžarsko pravosodno ministrstvo je tudi dodalo, da je od leta 2015 več kot 1000 novih mest v zaporih prispevalo k zmanjševanju prenapoljenosti v zaporih.
- 30 Agent madžarskega ministrstva za pravosodje je z elektronsko pošto z dne 1. februarja 2018, naslovljeno na državno tožilstvo v Bremnu, navedel, da bo, razen če ne bodo podane nasprotujoče okoliščine, oseba ML pridržana v Budimpešti od enega do treh tednov zato, da bi se sprejeli še neopredeljeni ukrepi glede izvršitve postopka predaje.

- 31 Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (višje deželno sodišče v Bremnu) je s sklepom z dne 12. februarja 2018 od madžarskih organov zahtevalo, da mu do 28. februarja 2018 posredujejo informacije o pogojih, v katerih so osebe pridržane v zaporu v Budimpešti in v drugih zaporih, kamor bi bila oseba ML lahko premeščena. Želelo je tudi izvedeti elemente, na podlagi katerih bi lahko preverilo pogoje, v katerih so osebe tam pridržane.
- 32 Državno tožilstvo v Bremnu je to zahtevo 15. februarja 2018 posredovalo madžarskim organom.
- 33 Madžarsko pravosodno ministrstvo je skupaj z generalnim direktoratom za izvrševanje kazenskih sankcij 27. marca 2018 ponovno dalo jamstvo, da oseba ML v času svojega pridržanja na Madžarskem ne bo podvržena nečloveškemu ali ponižujočem ravnanju v smislu člena 4 Listine, ne glede na zavod za prestajanje kazni zopora, v katerem po prestajala zaporno kazen.
- 34 Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (višje deželno sodišče v Bremnu) v predložitveni odločbi ugotavlja, da v zvezi z osebo ML ne obstaja interes vreden zaščite, ki bi upravičeval, da se njena kazen izvrši v Nemčiji. Ker oseba ML ne obvlada nemškega jezika, njen partner pa v tej državi članici nima niti dela niti pravice do socialnih dajatev, namreč to ne more povečati njenih možnosti za resocializacijo, tako da svojo kazen prestane na nacionalnem ozemlju. Osebo ML je treba torej načeloma predati Madžarski.
- 35 Vendar pa to sodišče ocenjuje, da mora preveriti, preden v zvezi s tem sprejme dokončno odločitev, ali so navedbe, ki so jih madžarski organi podali v odgovor na njegove zahteve za informacije, zadostne, da v okviru uporabe člena 73 IRG in ob upoštevanju razlage člena 1(3), člena 5 in člena 6(1) Okvirnega sklepa ter člena 4 Listine izključujejo obstoj dejanske nevarnosti nečloveškega ali poniževalnega ravnanja.
- 36 Zato predložitveno sodišče na prvem mestu sprašuje o obsegu preizkusa, ki ga mora opraviti glede na dejstvo, da sedaj na Madžarskem obstaja pravno sredstvo, ki zapornikom omogoča, da izpodbijajo svoje pogoje prestajanja zopora z vidika temeljnih pravic. Natančneje, sprašuje, ali to pravno sredstvo omogoča izključitev vsakršne dejanske nevarnosti nečloveškega ali ponižujočega ravnanja, kadar obstajajo, kot je razvidno zlasti iz sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju: ESČP) z dne 10. marca 2015, Varga in drugi proti Madžarski (CE:ECHR:2015:0310JUD001409712, točke od 79 do 92), dokazi o obstoju sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti, kar zadeva pogoje prestajanja zopora na Madžarskem. V zvezi s tem to sodišče sprašuje o vplivu dejstva, da je ESČP nedavno v sodbi z dne 14. novembra 2017, Domján proti Madžarski (CE:ECHR:2017:1114DEC000543317, točka 22), presodilo, da ni bilo dokazano, da bi to pravno sredstvo dajalo realne perspektive izboljševanja neprimernih pogojev, v katerih so osebe pridržane, zato da bi se spoštovale zahteve, ki izhajajo iz člena 3 EKČP.
- 37 Če to pravno sredstvo ne bi moglo preprečiti nevarnosti, da je zapornik deležen nečloveškega in ponižujočega ravnanja zaradi njegovih pogojev prestajanja zopora, predložitveno sodišče na drugem mestu sprašuje o obsegu – glede na informacije in zagotovila, ki so jih dali madžarski organi – njegove morebitne obveznosti, da preveri načine in pogoje prestajanja zopora v vseh zaporih, v katerih bi bila oseba ML lahko pridržana.
- 38 V zvezi s tem predložitveno sodišče najprej sprašuje, ali se mora preveritev pogojev prestajanja zopora nanašati na vse zapore, v katerih bi bila oseba ML lahko pridržana, zlasti tiste, ki so uporabljeni prehodno ali začasno oziroma ali je to preveritev mogoče omejiti na tiste, za katere je v skladu z navedbami organov odreditvene države članice verjetno, da bo v njih oseba ML pridržana. Čeprav lahko to sodišče izključi vsakršno nevarnost nečloveškega ali poniževalnega ravnanja v zavodu za prestajanje kazni zopora v Szombathelyju, namreč informacije, ki so jih posredovali madžarski organi, niso zadostne za tako ugotovitev glede zavoda za prestajanje kazni zopora v Budimpešti ter drugih zavodov za prestajanje kazni zopora, glede katerih so si ti organi pridržali možnost, kar zadeva

kasnejšo premestitev osebe ML. Poleg tega to sodišče sprašuje o obsegu in merilih preizkusa, ki ga je treba v zvezi s tem izvesti. Zlasti sprašuje, ali mora upoštevati sodno prakso ESČP, kot izhaja iz sodbe z dne 20. oktobra 2016, Muršić proti Hrvaški (CE:ECHR:2016:1020JUD000733413).

39 Poleg tega za primer, da morajo izvršitveni pravosodni organi preučiti vse zapore, v katerih bi bila oseba ML lahko pridržana, predložitveno sodišče najprej sprašuje, ali se lahko zadovolji s splošnimi izjavami, ki so jih podali madžarski organi, da oseba ML ne bo podvržena nevarnosti nečloveškega ali poniževalnega ravnanja oziroma ali lahko predajo osebe ML pogojuje le s tem, da ne bo podvržena takemu ravnanju. V nasprotnem primeru to sodišče sprašuje, kakšen pomen mora pripisati dejstvu, da so madžarski organi navedli, da prehodno pridržanje osebe ML ne bo prekoračilo treh tednov, ker je ta navedba podana s pridržkom „nastopa okoliščin, ki temu nasprotujejo“. Po drugi strani želi izvedeti, ali lahko upošteva informacije, na da bi bilo mogoče ugotoviti, ali izvirajo od odreditvenega pravosodnega organa v smislu člena 6(1) Okvirnega sklepa ali centralnega organa v smislu člena 7(1) tega okvirnega sklepa, ki je deloval na zahtevo tega odreditvenega pravosodnega organa.

40 V teh okoliščinah je Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (višje deželno sodišče v Bremnu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Kakšen pomen ima za razlago [člena 1(3) člena 5 in člena 6(1) Okvirnega sklepa v povezavi s prepovedjo nečloveškega ali ponižujočega ravnanja iz člena 4 Listine] okoliščina, da lahko priprte osebe v odreditveni državi članici uveljavljajo pravna sredstva glede svojih pogojev prestajanja zapora?

(a) Ali je, če imajo izvršitveni pravosodni organi na voljo dokaze o obstoju sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti glede pogojev prestajanja zapora v odreditveni državi članici, ki se nanašajo bodisi na nekatere skupine oseb bodisi na nekatere zapore, ob upoštevanju zgoraj navedenih določb, dejanska nevarnost, da bo obdolžena oseba podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v primeru njene izročitve, kar nasprotuje dopustnosti izročitve, izključena, če se lahko takšna pravna sredstva uveljavljajo brez nadaljnega preverjanja konkretnih pogojev prestajanja zapora?

(b) Ali je pri tem pomembno, da po mnenju [ESČP] v zvezi z uveljavljanjem teh pravnih sredstev niso podani indici, da priprtim osebam ne ponujajo realnih možnosti za izboljšanje neustreznih pogojev prestajanja zapora?

2. Če po odgovoru na prvo vprašanje za predhodno odločanje uveljavljanje takšnih pravnih sredstev za priprte osebe brez nadaljnega preverjanja konkretnih razmer v zaporu v odreditveni državi članici izvršitvenim pravosodnim organom ne omogoča izključitve dejanske nevarnosti nečloveškega ali ponižujočega ravnanja z obdolženo osebo:

(a) ali je treba zgoraj navedene določbe razlagati tako, da mora preverjanje pogojev prestajanja zapora v odreditveni državi članici, ki ga opravijo izvršitveni pravosodni organi, zajemati vse zavode za prestajanje kazni zapora ali druge zavode, v katere bi bila lahko obdolžena oseba morda nameščena? Ali navedeno velja tudi za zgolj začasen ali prehodni pripor v določenih zavodih za prestajanje kazni zapora? Ali pa se lahko preverjanje omeji na tisti zavod za prestajanje kazni zapora, v katerem bo obdolžena oseba v skladu z navedbami organov odreditvene države članice najverjetneje nameščena večji del časa?

(b) Ali je treba glede tega izvesti obsežno preverjanje zadevnih pogojev prestajanja zapora, ki zajema tako ugotovitev velikosti prostora, ki pripada posameznemu zaporniku, pa tudi drugih pogojev prestajanja zapora? Ali je treba pri oceni tako ugotovljenih pogojev prestajanja zapora upoštevati sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice, kot izhaja iz sodbe Muršić proti Hrvaški (sodba z dne 20. oktobra 2016, [CE:ECHR:2016:1020JUD000733413])?

3. Če je treba tudi po odgovoru na drugo vprašanje za predhodno odločanje pritrditi, da morajo izvršitveni pravosodni organi obveznost preverjanja razširiti na vse upoštevne zavode za prestajanje kazni zapora [v katere je zadevna oseba lahko premeščena]:
- (a) ali izvršitvenim pravosodnim organom ni treba preverjati pogojev prestajanja zapora v vsakem upoštevnom zavodu za prestajanje kazni zapora, če je odreditvena država članica podala splošno zagotovilo, da obdolžena oseba ne bo izpostavljena nevarnosti nečloveškega ali ponižujočega ravnanja?
 - (b) ali pa je lahko namesto preverjanja pogojev prestajanja zapora v vsakem upoštevnom zavodu za prestajanje kazni zapora odločitev izvršitvenega pravosodnega organa o dopustnosti izročitve odvisna od pogoja, da obdolžena oseba ne bo podvržena takšnemu ravnanju?
4. Če tudi po odgovoru na tretje vprašanje za predhodno odločanje izvršitvenim pravosodnim organom podaja zagotovil in določitev pogojev ne utemeljuje opustitve preverjanja pogojev prestajanja zapora v vsakem upoštevnom zavodu za prestajanje kazni zapora [v katere je zadevna oseba lahko premeščena] v odreditveni državi članici:
- (a) Ali morajo izvršitveni pravosodni organi preveriti pogoje prestajanja zapora v vsakem upoštevnom zavodu za prestajanje kazni zapora, tudi če pravosodni organi odreditvene države članice sporočijo, da obdolžena oseba v tej državi ne bo priprta dlje kot tri tedne, pod pogojem, da ne bodo nastopile nasprotne okoliščine?
 - (b) Ali navedeno velja, tudi če izvršitveni pravosodni organi ne vedo, ali so te podatke posredovali odreditveni pravosodni organi oziroma centralni organi odreditvene države članice, na podlagi prošnje za sodelovanje odreditvenega pravosodnega organa?“

Nujni postopek predhodnega odločanja

- 41 Predložitveno sodišče je predlagalo, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja, ki je določen v členu 107(1) Poslovnika Sodišča.
- 42 V utemeljitev predloga je to sodišče navedlo, da je zadevni osebi od 23. novembra 2017 odvzeta prostost v okviru izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki so ga izdali madžarski pravosodni organi. Poleg tega to sodišče meni, da če je dolžno preučiti pogoje prestajanja zapora v prehodnih kazenskih zavodih ali v drugih zavodih, v katere je ta oseba lahko kasneje premeščena, bi moralo, razen če lahko izključi vsakršno tveganje nečloveškega ali ponižujočega ravnanja, iz tega sklepati, da zahtevana predaja ni zakonita. Zato bi moralo prav tako odpraviti pripor z namenom izročitve.
- 43 Glede tega je treba na prvem mestu ugotoviti, da se ta predlog za predhodno odločanje nanaša na razlago Okvirnega sklepa, ki spada na področja iz naslova V tretjega dela Pogodbe DEU, ki se nanaša na območje svobode, varnosti in pravice. Zato se zanj lahko uporabi nujni postopek predhodnega odločanja.
- 44 Na drugem mestu je treba v zvezi z merilom nujnosti v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča upoštevati okoliščino, da je zadevni osebi trenutno odvzeta prostost in da je njeno nadaljnje pridržanje odvisno od rešitve spora o glavni stvari. Poleg tega je treba položaj zadevne osebe presoјati glede na stanje na dan preizkusa predloga, naj se predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku (sodba z dne 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, točka 58 in navedena sodna praksa).
- 45 V obravnavanem primeru pa ni sporno, da je na ta dan zadevna oseba pridržana, torej da ji je odvzeta prostost. Po drugi strani pa iz pojasnil, ki jih je podalo predložitveno sodišče, izhaja, da je ohranitev pridržanja te osebe odvisna od izida zadeve v glavni stvari. Pridržanje, katerega predmet je, je bilo namreč odrejeno v okviru izvršitve evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper to osebo. Zato je odločitev tega sodišča o njeni morebitni predaji madžarskim organom odvisna od odgovorov Sodišča na zadevna vprašanja za predhodno odločanje.

- 46 V teh okoliščinah je prvi senat Sodišča 17. aprila 2018 na predlog sodnika poročevalca po opredelitvi generalnega pravobranilca odločil, da predlogu predložitvenega sodišča, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po nujnem postopku predhodnega odločanja, ugoti.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 47 Predložitveno sodišče z vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 1(3), člen 5 in člen 6(1) Okvirnega sklepa razlagati tako, da lahko izvršitven pravosodni organ, kadar razpolaga z elementi, ki izkazujejo obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti pogojev prestajanja zapora v zaporih odreditvene države članice, izključi obstoj dejanskega tveganja, da je oseba, na katero se nanaša evropski nalog za prijetje, ki je bil izdan zaradi izvršitve kazni zapora, podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v smislu člena 4 Listine zgolj zato, ker ima ta oseba v odreditveni državi članici na voljo pravno sredstvo, s katerim lahko izpodbija svoje pogoje prestajanja zapora, in, v primeru nikalnega odgovora, ali je ta organ torej dolžan preučiti pogoje prestajanja zapora v vseh zaporih, v katerih bi bila ta oseba morda lahko zaprta tudi začasno ali prehodno, ali samo v tistih od teh zaporov, za katere je glede na informacije, s katerimi razpolaga, verjetno, da bo ta oseba v njih zaprta večji del časa. To sodišče poleg tega sprašuje, ali je treba iste določbe razlagati tako, da mora izvršitven pravosodni organ preučiti vse pogoje prestajanja zapora in ali lahko v okviru te preučitve ta organ upošteva informacije, ki so mu jih dali drugi organi odreditvene države članice, kot je odreditven pravosodni organ, kot so zlasti zagotovilo, da zadevna oseba ne bo podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v smislu člena 4 Listine.

Uvodne ugotovitve

- 48 Za odgovor na postavljena vprašanja je treba spomniti, da pravo Unije temelji na osnovni premisi, da vsaka država članica z vsemi ostalimi državami članicami deli vrsto skupnih vrednot, na katerih temelji Unija, in priznava, da jih druge države članice delijo z njo, kot je pojasnjeno v členu 2 PEU. Ta premisa pomeni in utemeljuje obstoj vzajemnega zaupanja med državami članicami pri priznavanju teh vrednot in torej pri spoštovanju prava Unije, s katerim se te vrednote izvajajo (sodba z današnjega dne, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 49 Tako načelo vzajemnega zaupanja med državami članicami kot načelo medsebojnega priznavanja, ki temelji na medsebojnem zaupanju med državami članicami, sta v pravu Unije temeljnega pomena, saj omogočata vzpostavitev in ohranjanje območja brez notranjih meja. Natančneje, načelo vzajemnega zaupanja zlasti v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice od vsake od teh držav zahteva, naj, razen v izrednih okoliščinah, šteje, da vse druge države članice spoštujejo pravo Unije in zlasti temeljne pravice, priznane s tem pravom (sodba z današnjega dne, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 50 Kadar države članice izvajajo pravo Unije, so lahko na podlagi istega prava zavezane, da domnevajo, da druge države članice spoštujejo temeljne pravice, tako da ne le, da od druge države članice ne morejo zahtevati nacionalne ravni varstva temeljnih pravic, ki je višja od tiste, ki jo zagotavlja pravo Unije, temveč tudi, razen v izjemnih primerih, ne smejo preveriti, ali je druga država članica v konkretnem primeru dejansko spoštovala temeljne pravice, ki jih zagotavlja Unija (sodba z današnjega dne, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 51 Iz uvodne izjave 6 Okvirnega sklepa je razvidno, da je evropski nalog za prijetje, določen s tem okvirnim sklepom, prva konkretizacija načela medsebojnega priznavanja na področju kazenskega prava (sodba z današnjega dne, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, točka 38).

- 52 Kot izhaja zlasti iz njegovega člena 1(1) in (2) ter iz njegovih uvodnih izjav 5 in 7, je cilj Okvirnega sklepa nadomestitev multilateralnega sistema izročitve, ki se je oblikoval na podlagi Evropske konvencije o izročitvi z dne 13. decembra 1957, s sistemom predaje obsojenih ali osumljenih oseb med pravosodnimi organi zaradi izvršitve kazni ali kazenskega pregona, pri čemer slednji sistem temelji na načelu vzajemnega priznavanja (sodba z današnjega dne, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 53 Namen Okvirnega sklepa je torej, da se z uvedbo novega poenostavljenega in učinkovitejšega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene storitve kaznivega dejanja, poenostavi in pospeši pravosodno sodelovanje in da se tako prispeva k uresničitvi cilja, zastavljenega za Unijo, da postane prostor svobode, varnosti in pravice, tako da se opira na visoko stopnjo zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (sodba z današnjega dne, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 54 Na področju, ki ga ureja Okvirni sklep, je načelo medsebojnega priznavanja, ki je, kot izhaja zlasti iz uvodne izjave 6 tega sklepa, „temeljni kamen“ pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, uporabljeno v členu 1(2) tega okvirnega sklepa, ki določa pravilo, da države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa. Izvršitveni pravosodni organi lahko torej načeloma izvršitev takega naloga zavrnejo samo zaradi taksativno naštetih razlogov za neizvršitev, ki so določeni v Okvirnem sklepu, izvršitev evropskega naloga za prijetje pa je lahko pogojena le z enim od taksativno naštetih pogojev iz člena 5 tega okvirnega sklepa. Zato je, medtem ko je izvršitev evropskega naloga za prijetje načelo, zavrnitev izvršitve zasnovana kot izjema, ki jo je treba razlagati ozko (sodba z današnjega dne, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 55 Tako okvirni sklep izrecno določa razloge za obvezno (člen 3) in fakultativno (člena 4 in 4a) neizvršitev evropskega naloga za prijetje ter jamstva, ki jih mora odreditvena država članica dati v posebnih primerih (člen 5) (sodba z današnjega dne, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 56 To ne spremeni dejstva, da je Sodišče priznalo, da so omejitve načel medsebojnega priznavanja in medsebojnega zaupanja med državami članicami možne „v izrednih okoliščinah“ (sodba z današnjega dne, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 57 V tem okviru je Sodišče pod nekaterimi pogoji priznalo možnost izvršitvenega pravosodnega organa, da zaključi postopek predaje, vzpostavljen z Okvirnim sklepom, če taka predaja lahko vodi do nečloveškega ali poniževalnega ravnanja z zahtevano osebo v smislu člena 4 Listine (sodba z današnjega dne, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, točka 44 in navedena sodna praksa).
- 58 Zato se je Sodišče na eni strani oprlo na člen 1(3) tega okvirnega sklepa, ki določa, da ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel, kot so zajeta v členih 2 PEU in 6 PEU, in na drugi na absolutno naravo temeljne pravice, ki jo zagotavlja člen 4 Listine (sodba z današnjega dne, Minister for Justice and Equality (Pomanjkljivosti pravosodnega sistema), C-216/18 PPU, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 59 Tako mora pravosodni organ izvršitvene države članice, če razpolaga z elementi, ki pričajo o obstoju dejanske nevarnosti nečloveškega ali ponižujočega ravnanja s priprtimi osebami v odreditveni državi članici glede na standard varstva temeljnih pravic, kot so priznane v pravnem redu Unije in zlasti v členu 4 Listine, pri odločanju o predaji osebe, na katero se nanaša evropski nalog za prijetje,

organom odreditvene države članice, presoditi obstoj te nevarnosti. Izvršitev takega naloga namreč ne sme voditi do nečloveškega ali ponižujočega ravnanja s to osebo (sodba z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 88).

- 60 Izvršitven pravosodni organ se mora zato najprej opreti na objektivne, zanesljive, natančne in ustrezno posodobljene podatke o pogojih prestajanja zaporov v zaporih v odreditveni državi članici, ki dokazujejo dejanske sistemske ali splošne pomanjkljivosti, ki zadevajo bodisi nekatere skupine oseb bodisi nekatere zapore. Ti podatki lahko izhajajo zlasti iz mednarodnih sodnih odločb, kot so sodbe ESČP, iz sodnih odločb odreditvene države članice ter iz odločb, poročil in drugih dokumentov organov Sveta Evrope ali Združenih narodov (sodba z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 89).
- 61 Vendar samo ugotovitev obstoja dejanske nevarnosti nečloveškega ali ponižujočega ravnanja zaradi splošnih pogojev prestajanja zaporov v odreditveni državi članici ne sme povzročiti zavrnitve izvršitve evropskega naloga za prijetje. Zgolj obstoj elementov, ki pričajo o sistemskih ali splošnih pomanjkljivostih, ki zadevajo bodisi nekatere skupine oseb bodisi nekatere zavode za prestajanje kazni zaporov, kar zadeva pogoje prestajanja zaporov v odreditveni državi članici, namreč še ne pomeni nujno, da bi bila v konkretnem primeru zadevna oseba v primeru predaje organom te države članice podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točki 91 in 93).
- 62 Zato, da se zagotovi spoštovanje člena 4 Listine v posameznem primeru osebe, za katero je izdan evropski nalog za prijetje, mora izvršitveni pravosodni organ, ki je soočen z objektivnimi, zanesljivimi, natančnimi in ustrezno posodobljenimi podatki, ki pričajo o obstoju takih pomanjkljivosti, potem konkretno in natančno presoditi, ali v okoliščinah obravnavanega primera obstajajo resni in utemeljeni razlogi za oceno, da za to osebo po njeni predaji tej državi članici obstaja dejanska nevarnost, da bo v njej podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v smislu tega člena zaradi pogojev, pod katerimi bo v odreditveni državi članici prestajala zapor (sodba z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točki 92 in 94).
- 63 Navedeni organ mora zato na podlagi člena 15(2) Okvirnega sklepa od pravosodnega organa odreditvene države članice zahtevati, naj mu nujno pošlje potrebne dodatne informacije glede pogojev, v katerih bo zadevna oseba v tej državi članici prestajala zapor. Ta zahteva se lahko nanaša tudi na obstoj morebitnih nacionalnih ali mednarodnih postopkov ali mehanizmov za nadzor nad pogoji prestajanja zaporov v odreditveni državi članici, ki so na primer vezani na ogled zavodov za prestajanje kazni zaporov, ki omogočajo presojo aktualnega stanja glede pogojev prestajanja zaporov v teh zavodih (sodba z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 et C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točki 95 in 96).
- 64 Odreditven pravosodni organ mora te informacije predložiti izvršitvenemu pravosodnemu organu (sodba z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 97).
- 65 Če izvršitven pravosodni organ ob upoštevanju informacij, predloženih v skladu s členom 15(2) Okvirnega sklepa, in vseh drugih informacij, s katerimi razpolaga, ugotovi, da v zvezi z osebo, za katero je izdan evropski nalog za prijetje, obstaja dejanska nevarnost nečloveškega ali ponižujočega ravnanja v smislu člena 4 Listine, je treba izvršitev tega naloga odložiti, ne sme pa biti opuščena (sodba z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 98).
- 66 Če pa se, nasprotno, na podlagi informacij, ki jih izvršitven pravosodni organ prejme od odreditvenega pravosodnega organa, izključi dejanska nevarnost, da bo zadevna oseba v odreditveni državi članici podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju, mora izvršitven pravosodni organ v rokih, določenih z Okvirnim sklepom, sprejeti odločitev o izvršitvi evropskega naloga za prijetje, kar ne

vpliva na možnost zadevne osebe, da po tem, ko je predana, v pravnem redu odreditvene države članice uveljavlja pravna sredstva, ki ji omogočajo, da po potrebi izpodbija zakonitost njenih pogojev prestajanja zaporov v zaporu v tej državi članici (glej v tem smislu sodbo z dne 5 aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 103).

- 67 V konkretnem primeru predložitveno sodišče ocenjuje, da razpolaga z elementi, ki dokazujejo obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti, kar zadeva pogoje prestajanja zaporov na Madžarskem. Po mnenju tega sodišča iz sodbe ESČP z dne 10. marca 2015, Varga in drugi proti Madžarski (CE:ECHR:2015:0310JUD001409712, točke od 79 do 92), izhaja, da je v tej državi članici preveliko število zapornikov, zato obstaja nevarnost, da bodo osebe, ki so tam zaprte, podvržene nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju. To sodišče ocenjuje, da je bil ob razglasitvi predložitvene odločbe ta položaj še vedno podan, ker je bilo v skladu z navedbami madžarskih organov zagotovljenih 1000 zaporniških mest, medtem ko je bilo število manjkajočih mest 5500. Poleg tega je po mnenju tega sodišča težko oceniti dejanski vpliv možnosti, uvedene z zakonom iz leta 2016, da se zapor spremeni v hišni zapor, na zmanjšanje prezasedenosti zaporov na Madžarskem.
- 68 V pisnih stališčih in na obravnavi je Madžarska prerekala obstoj takih pomanjkljivosti, ki vplivajo na pogoje prestajanja zaporov na njenem ozemlju. Ta država članica ocenjuje, da predložitveno sodišče napačno pripisuje čezmeren pomen sodbi ESČP z dne 10. marca 2015, Varga in drugi proti Madžarski (CE:ECHR:2015:0310JUD001409712), in da ne upošteva dejstev po izreku te sodbe. Zlasti naj to sodišče ne bi upoštevalo niti izboljšav zaporniškega življenja niti zakonodajnih sprememb, do katerih je prišlo zaradi izvršitve te sodbe ali novejših odločb ESČP.
- 69 V zvezi s tem je treba vseeno poudariti, da v okviru tega predloga za sprejetje predhodne odločbe Sodišču ni postavljeno vprašanje o obstoju sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi s pogoji prestajanja zaporov na Madžarskem.
- 70 Predložitveno sodišče želi namreč z vprašanji izvedeti – ob opiranju na predpostavko obstoja takih pomanjkljivosti, v bistvu glede na sodno prakso, navedeno v točkah od 61 do 66 te sodbe – ali so različni podatki, ki so mu jih posredovali organi odreditvene države članice, taki, da mu omogočajo izključitev obstoja dejanske nevarnosti, da bo zadevna oseba v tej državi članici podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v smislu člena 4 Listine.
- 71 Zato je treba na ta vprašanja odgovoriti z opiranjem na premiso, ki jo je v okviru svoje izključne odgovornosti podalo predložitveno sodišče in katere točnost mora to preveriti ob upoštevanju ustrezno posodobljenih podatkov, kot je bilo poudarjeno v točki 60 te sodbe, zlasti glede na začetek uporabe, od 1. januarja 2017, določb zakona iz leta 2016, saj je lahko ta premisa zaradi teh vprašljiva.

Obstoj pravnega sredstva v odreditveni državi članici glede zakonitosti pogojev prestajanja zaporov z vidika temeljnih pravic

- 72 Ni sporno, da je z zakonom iz leta 2016 Madžarska od 1. januarja 2017 uvedla pravno sredstvo, ki priprtim osebam omogoča, da v okviru tožbe pred sodiščem izpodbijajo zakonitost njihovih pogojev prestajanja zaporov z vidika temeljnih pravic.
- 73 Kot so zatrjevale vse zainteresirane stranke, ki so sodelovale v tem postopku, tako pravno sredstvo, čeprav je lahko učinkovito pravno sredstvo v smislu člena 47 Listine, samo ne more zadoščati, da se izključi obstoj dejanske nevarnosti, da bi bila zadevna oseba v odreditveni državi članici podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v smislu člena 4 te listine.
- 74 Čeprav bi namreč tak naknadni sodni nadzor pogojev prestajanja zaporov v odreditveni državi članici pomenil pomemben razvoj, ki lahko prispeva k temu, da organe te države članice spodbudi k izboljšanju teh pogojev in ki ga zato lahko upoštevajo izvršitveni pravosodni organi pri celostni

presoji predvidenih pogojev prestajanja zapora osebe, ki je predmet evropskega naloga za prijetje, zato da odločijo o njeni predaji, pa ne more izključiti nevarnosti, da bo ta oseba po svoji predaji podvržena ravnanju, ki ni združljivo s členom 4 Listine zaradi njenih pogojev prestajanja zapora.

- 75 Zato so izvršitveni pravosodni organi, čeprav odreditvena država članica določa pravna sredstva, ki omogočajo nadzor zakonitosti pogojev prestajanja zapora glede na temeljne pravice, še vedno dolžni opraviti posamični preizkus položaja vsake zadevne osebe, zato da se prepričajo, da njihova odločitev o predaji te osebe zanjo ne bo predstavljala dejanske nevarnosti, da bo podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v smislu te določbe, zaradi navedenih pogojev.
- 76 Ta razlaga ni nikakor v nasprotju s tem, kar je ESČP razsodilo v sodbi z dne 14. novembra 2017, Domján proti Madžarski (CE:ECHR:2017:1114DEC000543317). V tej sodbi se je namreč ESČP po eni strani omejilo na ugotovitev, da sicer pravna sredstva, uvedena z zakonom iz leta 2016, načeloma zagotavljajo resnično izboljšanje, kar zadeva kršitve EKČP, ki izhajajo in prenapolnjenosti zaporov in drugih neustreznih razmer v zaporih na Madžarskem, vendar pa je treba tožbo, vloženo pred tem sodiščem v tej zadevi, ker ta notranja pravna sredstva niso bila izčrpana, zavreči kot nedopustno. Po drugi strani je pojasnilo, da si pridržuje pravico, da ponovno preizkusi učinkovitost teh pravnih sredstev glede na njihovo praktično uporabo.

Obseg preizkusa pogojev prestajanja zapora v odreditveni državi članici

Zapori, ki jih je treba preučiti

- 77 V skladu s sodno prakso, navedeno v točkah od 61 do 66 te sodbe, morajo izvršitveni pravosodni organi, ki odločijo o predaji osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, konkretno in natančno presoditi, ali v okoliščinah konkretnega primera obstaja dejanska nevarnost, da bo ta oseba v odreditveni državi članici podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju.
- 78 Iz tega izhaja, da se preizkus, ki ga morajo ti organi opraviti, glede na njegovo konkretno in natančno naravo ne more nanašati na splošne pogoje prestajanja zapora, ki obstajajo v vseh zaporih zadjnenedene države članice, v katerih bi bila zadevna oseba lahko zaprta.
- 79 V zvezi s tem je treba poudariti, da je možnost izvršitvenih pravosodnih organov v skladu s členom 15(2) Okvirnega sklepa, da zahtevajo, da se jim nujno pošljejo potrebne dodatne informacije, če menijo, da informacije, ki jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, skrajno sredstvo, ki se uporablja le za izjemne primere, v katerih izvršitven pravosodni organ meni, da nima vseh formalnih dokazil, potrebnih za sprejetje nujne odločitve o predaji (glej v tem smislu sodbo z dne 23. januarja 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, točki 60 in 61).
- 80 Te določbe torej izvršitveni pravosodni organi ne smejo uporabiti zato, da od organov odreditvene države članice sistematično zahtevajo splošne informacije glede pogojev prestajanja zapora v zaporih, v katerih bi bila lahko zaprta oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje.
- 81 Poleg tega bi ta zahteva lahko najpogosteje privedla do tega, da se zahtevajo informacije o vseh zaporih na ozemlju odreditvene države članice, ker je oseba, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, na splošno lahko zaprta v katerem koli zaporu na ozemlju te države članice. V fazi izvršitve evropskega naloga za prijetje pa na splošno ni mogoče opredeliti vseh zaporov, v katerih bo taka oseba dejansko zaprta, saj lahko premestitev iz enega zapora v drugi upravičuje nastop nepredvidenih okoliščin ali okoliščin, ki nimajo zveze z zadevno osebo.

- 82 Te ugotovitve podpira cilj Okvirnega sklepa, ki je, kot izhaja že iz točke 53 te sodbe, z vzpostavitvijo poenostavljenega in učinkovitejšega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene storitve kaznivega dejanja, med pravosodnimi organi, pospešiti in olajšati predaje.
- 83 Ta cilj je namreč zlasti podlaga za roke za sprejetje odločitev glede evropskega naloga za prijetje, ki jih morajo države članice spoštovati in katerih pomembnost se odraža v več določbah Okvirnega sklepa, med drugim v členu 17 tega sklepa (glej v tem smislu sodbo z dne 23. januarja 2018, Piotrowski, C-367/16, EU:C:2018:27, točki 55 in 56).
- 84 Obveznost izvršitvenih pravosodnih organov, da preverijo pogoje prestajanja zaporov v vseh zaporih, v katerih bi bila zadevna oseba lahko zaprta v odreditveni državi članici, pa je očitno pretirana. Poleg tega je ni mogoče izvesti v rokih iz člena 17 Okvirnega sklepa. Taka preveritev bi namreč lahko znatno odložila predajo te osebe, zaradi česar bi delovanje sistema evropskega naloga za prijetje izgubilo polni učinek.
- 85 Iz tega bi izhajalo tveganje nekaznovanosti zahtevane osebe, in to še toliko bolj, kadar bi, kot v zadevi v glavni stvari, ki se nanaša na izvršitev evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zaradi izvršitve zaporne kazni, izvršitven pravosodni organ ugotovil, da niso izpolnjeni pogoji za uporabo razloga za fakultativno neizvršitev iz člena 4, točka 6, Okvirnega sklepa, ki izvršitveni državi članici omogoča, da se zaveže izvršiti to kazen v skladu s svojim notranjim pravom zlasti zato, da poveča možnosti ponovne vključitve zadevne osebe v družbo (glej zlasti sodbo z dne 5. septembra 2012, Lopes Da Silva Jorge, C-42/11, EU:C:2012:517, točka 32).
- 86 Taka nekaznovanost ne bi bila združljiva s ciljem tako Okvirnega sklepa (glej v tem smislu sodbo z dne 29. junija 2017, Popławski, C-579/15, EU:C:2017:503, točka 23), kot tudi člena 3(2) PEU, v katerega okvir se ta okvirni sklep umešča, in v skladu s katerim Unija svojim državljanom zagotavlja območje svobode, varnosti in pravice brez notranjih meja, na katerem je zagotovljeno prosto gibanje oseb, v povezavi z ustreznimi ukrepi glede kontrole na zunanjih mejah ter preprečevanjem kriminala in boja proti njemu (sodba z dne 6. septembra 2016, Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, točki 36 in 37).
- 87 Zato so glede na vzajemno zaupanje, ki mora obstajati med državami članicami in na katerem temelji sistem evropskega naloga za prijetje, in ob upoštevanju zlasti rokov, ki so izvršitvenim pravosodnim organom naloženi s členom 17 Okvirnega sklepa za sprejetje dokončne odločitve o izvršitvi takega naloga, ti organi dolžni preveriti le pogoje prestajanja zaporov v zaporih, za katere je glede na informacije, s katerimi razpolagajo, konkretno predvideno, da bo ta oseba v njih, tudi začasno ali prehodno, zaprta. Skladnost pogojev prestajanja zaporov v drugih zaporih, v katerih bi bila glede na okoliščine primera ta oseba lahko kasneje zaprta, s temeljnimi pravicami je v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 66 te sodbe, v izključni pristojnosti sodišč odreditvene države članice.
- 88 V konkretnem primeru, čeprav teh informacij ni posredoval odreditven pravosodni organ, med vsemi zainteresiranimi strankami, ki so sodelovale v tem postopku, ni sporno, da bo zadevna oseba v primeru predaje madžarskim organom najprej zaprta v zavodu za prestajanja kazni zaporov v Budimpešti za čas od enega do treh tednov, preden bo premeščena v zavod za prestajanja kazni zaporov v Szombathelyju, pri čemer pa ni izključeno, da je kasneje lahko premeščena v drug zavod za prestajanje kazni zaporov.
- 89 V teh okoliščinah mora izvršitven pravosodni organ preveriti pogoje prestajanja zaporov zadevne osebe samo v teh dveh zaporih.

Pregled pogojev prestajanja zapora

- 90 Ker v pravu Unije ni minimalnih pravil glede pogojev prestajanja zapora, je treba opozoriti, kot je že bilo ugotovljeno v sodbi Aranyosi in Căldăraru (sodba z dne 5. aprila 2016, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 90), da člen 3 EKČP organom države, na katere ozemlju je kraj pridržanja, nalaga pozitivno obveznost, da se prepričajo, da je vsak zapornik zaprt pod pogoji, ki zagotavljajo spoštovanje človekovega dostojanstva, da način izvrševanja ukrepa zadevne osebe ne podvrže stiski ali intenzivnosti trpljenja, ki presega neizogibno raven trpljenja, ki je nujen del pridržanja, in da sta glede na praktične zahteve pridržanja ustrezno zagotovljena zdravje in dobro počutje zapornika (sodba ESČP z dne 25. aprila 2017, Rezmiweş in drugi proti Romuniji, CE:ECHR:2017:0425JUD006146712, točka 72).
- 91 V zvezi s tem mora slabo ravnanje, da bi bilo zajeto s členom 3 EKČP, doseči minimalen prag resnosti, ki je odvisen od vseh podatkov zadeve, zlasti trajanja ravnanja in njegovih fizičnih ali psihičnih učinkov ter v nekaterih primerih od spola, starosti in zdravstvenega stanja žrtve (sodba ESČP z dne 20. oktobra 2016, Muršić proti Hrvaški, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, točki 97 in 122).
- 92 Glede na pomembnost prostorskega dejavnika pri celoviti presoji pogojev prestajanja zapora je dejstvo, da je osebni prostor, ki ga ima zapornik, manjši od 3 m² v skupinski celici podlaga za močno domnevo kršitve člena 3 EKČP (sodba ESČP z dne 20. oktobra 2016, Muršić proti Hrvaški, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, točka 124).
- 93 To močno domnevo kršitve člena 3 EKČP je običajno mogoče ovreči le, če so, prvič, zmanjšanja osebnega prostora glede na zahtevani minimum 3 m² kratka, občasna in minimalna, drugič, če so povezana z zadostno svobodo gibanja zunaj celice in ustreznimi dejavnostmi zunaj celice, in tretjič, zapor na splošno zagotavlja dostojne pogoje prestajanja zapora in zadevna oseba ni podvržena drugim elementom, ki se štejejo za obteževalne okoliščine slabih pogojev prestajanja zapora (sodba ESČP z dne 20. oktobra 2016, Muršić proti Hrvaški, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, točka 138).
- 94 V konkretnem primeru po mnenju predložitvenega sodišča informacije, s katerimi razpolaga, glede pogojev prestajanja zapora v zavodu za prestajanje kazni zapora v Szombathelyju, za katerega ni sporno, da bo zadevna oseba v njem prestala glavni del zaporne kazni, ki ji je bila izrečena na Madžarskem, izključujejo obstoj dejanske nevarnosti, da bo ta oseba podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v smislu člena 4 Listine, česar poleg tega nobena od zainteresiranih strank, ki so sodelovale v tem postopku, ni prerekala.
- 95 V teh pogojih mora izvršitven pravosodni organ preveriti, ali bo zadevna oseba, po drugi strani, taki nevarnosti izpostavljena v zavodu za prestajanje kazni zapora v Budimpešti.
- 96 V zvezi s tem ni odločilno, da je pridržanje v tem zaporu predvideno le za čas trajanja postopka predaje in zato, glede na informacije, ki so jih posredovali organi odreditvene države članice, načeloma ne bi smelo prekoračiti treh tednov.
- 97 Iz sodne prakse ESČP sicer res izhaja, da je lahko trajanje obdobja pridržanja, kot je razvidno že iz točk 91 in 93 te sodbe, upošteven dejavnik za namene presoje teže trpljenja ali ponižanja, ki mu je zapornik podvržen zaradi slabih pogojev prestajanja zapora (sodba ESČP z dne 20. oktobra 2016, Muršić proti Hrvaški, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, točka 131).
- 98 Vendar relativna kratkost obdobja pridržanja avtomatično ne izključi spornega ravnanja iz področja uporabe člena 3 EKČP, kadar drugi elementi zadoščajo za to, da je s to določbo zajeto.
- 99 Poleg tega, čeprav je ESČP presodilo, da je mogoče, kadar zapornik razpolaga s prostorom, ki je manjši od 3 m², obdobje pridržanja nekaj dni enačiti s kratkim obdobjem, pa za obdobje okoli 20 dni, kot je to, ki ga v zadevi v glavni stvari predvidevajo organi odreditvene države članice, za katero poleg tega ni

nikakor izključeno, da se lahko podaljša v primeru nastopa „nasprotujočih okoliščin“, ki niso drugače pojasnjene, ni mogoče šteti da je kratko obdobje (glej v tem smislu sodbo ESČP z dne 20. oktobra 2016, Muršič proti Hrvaški, CE:ECHR:2016:1020JUD000733413, točke 146, 152 in 154).

- 100 Iz tega sledi, da v takih okoliščinah začasna ali prehodna narava pridržanja sama po sebi ne izključuje vsakršne dejanske nevarnosti nečloveškega ali poniževalnega ravnanja v smislu člena 4 Listine.
- 101 V takih okoliščinah lahko izvršitven pravosodni organ, če oceni, da informacije, s katerimi razpolaga, niso zadostne, da bi mu omogočile sprejeti odločitev o predaji, kot je že bilo ugotovljeno v točki 63 te sodbe, v skladu s členom 15(2) Okvirnega sklepa od odreditvenega pravosodnega organa zahteva nujno posredovanje dodatnih informacij, ki jih ocenjuje kot potrebne, zato da pridobi pojasnila glede konkretnih in natančnih pogojev prestajanja zaporu zadevne osebe v zadevnem zaporu.
- 102 V obravnavanem primeru je iz elementov, ki so bili predloženi Sodišču, razvidno, da madžarski organi niso predložili odgovorov na 78 vprašanj, ki jim jih je v skladu s sklepom predložitvenega sodišča z dne 9. januarja 2018 državno tožilstvo v Bremnu poslalo 10. januarja 2018, glede pogojev prestajanja zaporu v zavodu za prestajanja kazni zaporu v Budimpešti in tudi v vsakem drugem zaporu, v katerem bi bila zadevna oseba lahko glede na okoliščine primera zaprta.
- 103 Več teh vprašanj, obravnavanih individualno, je sicer upoštevni za namene preučitve konkretnih in natančnih pogojev prestajanja zaporu zadevne osebe glede na elemente iz točke 93 te sodbe, vendar pa se izkaže, kot je tudi generalni pravobranilec v bistvu poudaril v točki 76 sklepnih predlogov, da ta vprašanja zaradi njihovega števila, saj se nanašajo na vsak zapor, v katerem bi bila zadevna oseba lahko zaprta, in njihove vsebine, saj zajemajo aspekte pridržanja, ki očitno niso upoštevni za namene te preučitve, kot je med drugim bogoslužje, možnost kajenja, pravila glede čiščenja oblačil ter namestitve rešetk ali žaluzij na okna celic, v praksi onemogočajo vsakršen koristen odgovor organov odreditvene države članice, zlasti ob upoštevanju kratkih rokov, določenih v členu 17 Okvirnega sklepa za izvršitev evropskega naloga za prijetje.
- 104 Taka zahteva, ki privede do paralize delovanja evropskega naloga za prijetje, ni združljiva z obveznostjo lojalnega sodelovanja iz člena 4(3), prvi pododstavek, PEU, ki mora veljati za dialog med izvršitvenimi pravosodnimi organi in odreditvenimi pravosodnimi organi, med drugim v okviru sporočanja informacij na podlagi člena 15(2) in (3) Okvirnega sklepa.
- 105 Na obravnavi je državno tožilstvo v Bremnu navedlo, da ni nikoli prejelo odgovora na to vrsto zahteve za informacije, ki jo je predložitveno sodišče sistematično pošiljalo organom treh odreditvenih držav članic, med drugim Madžarski, zaradi česar ob neobstoju odločitve tega sodišča, ki bi potrdila predajo, državno tožilstvo ne bo več izvršilo nobenega evropskega naloga za prijetje, ki ga je izdalo sodišče ene od teh treh držav.
- 106 Ob tem pa ni sporno, da so v odgovor na zahtevo z dne 10. januarja 2018 madžarski organi državnemu tožilstvu v Bremnu v svojih dopisih z dne 20. septembra 2017 in z dne 27. marca 2018 dali zagotovilo, da zadevna oseba zaradi svojega pridržanja na Madžarskem ne bo podvržena nobenemu nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v smislu člena 4 Listine, ne glede na zapor, v katerem bo zaprta.
- 107 Zato je treba preučiti, ali in v kolikšni meri lahko tako zagotovilo upošteva izvršitven pravosodni organ za to, da sprejme svojo odločitev o predaji zadevne osebe.

Upoštevanje zagotovil, ki so jih dali organi odreditvene države članice

- 108 Opozoriti je treba, da člen 15(2) Okvirnega sklepa izvršitvenemu pravosodnemu organu izrecno dovoljuje, da če ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije. Poleg tega lahko odreditven pravosodni organ v skladu s členom 15(3) Okvirnega sklepa izvršitvenemu pravosodnemu organu kadar koli pošlje kakršen koli dodaten koristen podatek.
- 109 Poleg tega se na podlagi načela lojalnega sodelovanja iz člena 4(3), prvi pododstavek, PEU, Unija in države članice medsebojno spoštujejo in si vzajemno pomagajo pri izpolnjevanju nalog, ki izhajajo iz Pogodb (sodba z dne 6. septembra 2016, Petruhhin, C-182/15, EU:C:2016:630, točka 42).
- 110 V skladu s temi določbami lahko izvršitven pravosodni organ oziroma odreditven pravosodni organ zahtevata informacije ali dasta zagotovila glede konkretnih in natančnih pogojev, pod katerimi bo zadevna oseba v odreditveni državi članici zaprta.
- 111 Zagotovilo pristojnih organov odreditvene države članice, da zadevna oseba ne bo podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju zaradi njenih konkretnih in natančnih pogojev prestajanja zapora, ne glede na zapor, v katerem bo v odreditveni državi članici zaprta, je element, ki ga izvršitven pravosodni organ ne sme spregledati. Namreč, kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 64 sklepnih predlogov, na kršitev takega zagotovila, ker je lahko za avtorja zavezujoče, se je mogoče zoper tega avtorja sklicevati pred sodišči odreditvene države članice.
- 112 Če je to zagotovilo dal ali vsaj potrdil odreditven pravosodni organ, po potrebi po tem, ko je za pomoč zaprosil centralni organ ali enega od centralnih organov odreditvene države članice v smislu člena 7 Okvirnega sklepa, mu mora izvršitven pravosodni organ glede na vzajemno zaupanje, ki mora obstajati med pravosodnimi organi držav članic in na katerem temelji sistem evropskega naloga za prijetje, zaupati vsaj ob neobstoju vsakršnega natančnega podatka, na podlagi katerega bi bilo mogoče misliti, da so pogoji prestajanja zapora v določenem zavodu za prestajanje kazni zapora v nasprotju s členom 4 Listine.
- 113 V konkretnem primeru pa zagotovila, ki ga je madžarsko pravosodno ministrstvo dalo 20. septembra 2017 in ponovilo 27. marca 2018, da zadevna oseba ne bo podvržena nobenemu nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju zaradi njenih pogojev prestajanja zapora na Madžarskem, ni dal niti ga ni potrdil odreditven pravosodni organ, kar je madžarska vlada na obravnavi izrecno potrdila.
- 114 Ker ta ne izvira od pravosodnega organa, je treba jamstvo, ki ga daje tako zagotovilo, preučiti tako, da se celovito presodijo vsi podatki, s katerimi razpolaga izvršitven pravosodni organ.
- 115 Glede tega pa je treba ugotoviti, da se zdi, da zagotovilo, ki ga je dalo madžarsko pravosodno ministrstvo, podkrepljuje informacije, s katerimi razpolaga državno tožilstvo v Bremnu. V odgovor na vprašanja Sodišča je to namreč na obravnavi navedlo, da mu ti podatki, ki izhajajo zlasti iz izkušenj, pridobljenih pri postopkih predaje, izvršenih pred razglasitvijo sodbe z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru (C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198), omogočajo ugotovitev, da pogoji prestajanja zapora v zaporu v Budimpešti, prek katerega gre vsaka oseba, ki je predmet evropskega naloga za prijetje, ki so ga izdali madžarski organi, niso v nasprotju s členom 4 Listine.
- 116 V teh okoliščinah se zdi predaja zadevne osebe madžarskim organom dopustna ob spoštovanju člena 4 Listine, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

- 117 Glede na vse prej navedene preudarke je treba na zastavljena vprašanja odgovoriti, da je treba člen 1(3), člen 5 in člen 6(1) Okvirnega sklepa razlagati tako, da kadar izvršitven pravosodni organ razpolaga s podatki, ki potrjujejo obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti pogojev prestajanja zapora v zaporih odreditvene države članice, česar točnost mora predložitveno sodišče preveriti ob upoštevanju vseh razpoložljivih posodobljenih podatkov:
- izvršitven pravosodni organ ne more izključiti dejanske nevarnosti, da bi bila oseba, na katero se nanaša evropski nalog za prijetje, izdan zaradi izvršitve zaporne kazni, podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v smislu člena 4 Listine, zgolj zato, ker ima ta oseba v odreditveni državi članici na voljo pravno sredstvo, ki ji omogoča izpodbijanje svojih pogojev prestajanja zapora, čeprav lahko obstoj takega pravnega sredstva ta organ upošteva zaradi odločitve o predaji zadevne osebe;
 - izvršitven pravosodni organ mora preučiti samo pogoje prestajanja zapora v zaporih, za katere je v skladu z informacijami, s katerimi razpolaga, verjetno, da bo v njih, tudi začasno ali prehodno, ta oseba zaprta;
 - izvršitven pravosodni organ mora v ta namen preveriti zgolj konkretne in natančne pogoje prestajanja zapora zadevne osebe, ki so upoštevni za ugotovitev, ali zanjo obstaja dejanska nevarnost nečloveškega ali ponižujočega ravnanja v smislu člena 4 Listine;
 - izvršitven pravosodni organ lahko upošteva informacije, ki jih zagotovijo drugi organi odreditvene države članice, kot je odreditven pravosodni organ, kot so zlasti zagotovila, da zadevna oseba ne bo podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v smislu člena 4 Listine.

Stroški

- 118 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 1(3), člen 5 in člen 6(1) Okvirnega sklepa Sveta z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (2002/584/PNZ), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da kadar izvršitven pravosodni organ razpolaga s podatki, ki potrjujejo obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti pogojev prestajanja zapora v zaporih odreditvene države članice, česar točnost mora predložitveno sodišče preveriti ob upoštevanju vseh razpoložljivih posodobljenih podatkov:

- **izvršitven pravosodni organ ne more izključiti dejanske nevarnosti, da bi bila oseba, na katero se nanaša evropski nalog za prijetje, izdan zaradi izvršitve zaporne kazni, podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v smislu člena 4 Listine, zgolj zato, ker ima ta oseba v odreditveni državi članici na voljo pravno sredstvo, ki ji omogoča izpodbijanje svojih pogojev prestajanja zapora, čeprav lahko obstoj takega pravnega sredstva ta organ upošteva zaradi odločitve o predaji zadevne osebe;**
- **izvršitven pravosodni organ mora preučiti samo pogoje prestajanja zapora v zaporih, za katere je v skladu z informacijami, s katerimi razpolaga, verjetno, da bo v njih, tudi začasno ali prehodno, ta oseba zaprta;**

- izvršitven pravosodni organ mora v ta namen preveriti zgolj konkretne in natančne pogoje prestajanja zapora zadevne osebe, ki so upoštevni za ugotovitev, ali zanjo obstaja dejanska nevarnost nečloveškega ali ponižujočega ravnanja v smislu člena 4 Listine;
- izvršitven pravosodni organ lahko upošteva informacije, ki jih zagotovijo drugi organi odreditvene države članice, kot je odreditven pravosodni organ, kot so zlasti zagotovila, da zadevna oseba ne bo podvržena nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju v smislu člena 4 Listine.

Podpisi